

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112/EL⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 90 lõike 1 sätte lubab kapitalirendilepingu ülesütlemise korral vähendada maksustatavat väärtust ja tagastada käibemaksu, mis *on revisjoni tulemusel tehtud jõustunud maksuotsusega määratud* maksustatava väärtuse alusel, mis moodustub kogu liisinguperioodi jooksul tasuta tulevate igakuiste liisingumaksete summast?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: Millistele direktiivi artikli 90 lõikes 1 nimetatud juhtudele võib liisinguandja juhul, kui ta ütleb liisingulepingu üles tasuta tulevate liisingumaksete osalise mittetasumise tõttu, liikmesriigi vastu tugineda, et vähendada käibemaksu määramise aluseks olevat maksustatavat väärtust ulatuses, mis vastab tasumisele kuuluvatele, kuid ajavahemikul alates liisingumaksete lõpetamisest kuni lepingu ülesütlemise kuupäevani tasumata liisingumaksete summale, kui ülesütlemine ei ole tagasiulatuva jõuga ja kui seda kinnitab lepingu enda klausel?
3. Kas käibemaksudirektiivi artikli 90 lõike 2 tõlgendamine lubab teha järelduse, et sellises olukorras nagu käesolev on tegemist erandiga käibemaksudirektiivi artikli 90 lõikest 1?
4. Kas käibemaksudirektiivi artikli 90 lõike 1 tõlgendamine lubab eeldada, et selles sättes kasutatud taganemise mõiste hõlmab olukorda, kus kapitalirendilepingu raames ei või liisinguandja enam nõuda liisinguvõtjalt liisingumaksete tasumist, kuna liisinguandja ütles nimetatud lepingu üles seetõttu, et liisinguvõtja ei täitnud lepingut, kus liisinguandjal on aga lepingust tulenevalt õigus kahjuhüvitisele kõikide tasumata liisingumaksete ulatuses, mis kuuluvad tasumisele kuni liisinguperioodi lõppemiseni?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 12. aprillil 2018 – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure versus Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Kohtuasi C-254/18)

(2018/C 211/21)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Vastustajad: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Eelotsuse küsimused

1. Kas 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta⁽¹⁾ artikleid 6 ja 16 tuleb tõlgendada nii, et neist tuleneb kohustus kasutada kindla alguskuupäevata libisevaid võrdlusperioode, või nii, et liikmesriikidele on jäetud õigus valida, kas kasutada libisevaid või kindlaksmääratud kuupäeval algavaid võrdlusperioode?

2. Kas, juhul kui neid sätteid tuleb tõlgendada nii, et neist tuleneb kohustus kasutada kindla alguskuupäevata libisevaid võrdlusperioode, puudutab artiklis 17 jäetud võimalus teha erandeid artikli 16 punktist b lisaks võrdlusperioodide pikkusele ka seda, kas tegemist on libiseva võrdlusperioodiga või mitte?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/004, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 19. aprillil 2018 – UPM France versus Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Kohtuasi C-270/18)

(2018/C 211/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: UPM France

Vastustajad: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi ⁽¹⁾ artikli 21 lõike 5 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et maksuvabastus, mille liikmesriigid nende sätete kohaselt väikestele elektrienergia tootjatele kehtestada võivad, tingimusel et nad maksustavad selle elektrienergia tootmiseks kasutatavad energiatooted, võib neil perioodidel, mis jäid varasemasse aega kui 1. jaanuar 2011, mil Prantsusmaa ei olnud, nagu direktiiv seda lubas, veel kehtestanud siseriiklikku elektrienergia lõpptarbimise maksu ega seetõttu ka väiketootjatele sellega seotud maksuvabastust, viia sellise olukorrani, nagu kirjeldatud ülal punktis 7?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kuidas tuleb selle direktiivi artikli 14 lõike 1 punkti a ning artikli 21 lõike 5 kolmandat lõiku koosmõjus kohaldada väiketootjate suhtes, kes tarbivad enda toodetud elektrienergiat oma tegevusega seotud vajaduste rahuldamiseks? Iseäranis, kas neist sätetest tuleneb minimaalse maksustamise kohustus, mis seisneb kas selles, et maksustatakse toodetud elektrienergia ning kasutatud gaasi osas kohaldatakse maksuvabastust või selles, et kui toodetud elektrienergia on maksust vabastatud, siis peab riik maksustama kasutatud maagaasi?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT 2003, L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405).